

.....trưa ngày 29.12.1983, trong lúc các Anh Chị Em Hướng Đạo chúng tôi đi thăm thành phố thơ mộng Venedig, mờ sương khói, tôi rủ nàng leo lên tháp chuông cao nhất của thành phố, nằm trên Place

Marco nhận nhíp, tôi thủ thỉ bên em những lời thật du dương tình yêu và kết luận: **Ti amo....**cô Nữ tráng sinh trong Chi Nhánh Hướng Đạo Việt Nam tại Ý chớp chớp đôi mắt... mơ màng nhìn thẳng tôi, tôi trao nàng nụ hôn đầu tiên sau

3 NGÀY quen nhau...và chúng tôi im lặng, quên hết mọi sự chung quanh.

Năm phút sau tôi quì xuống trân trọng móc trong túi áo Hướng Đạo một hộp, mở hộp ra, móc từ từ ra 1 điếu thuốc CAMEL, mời lửa, kéo 1 hơi thật sâu vào buồng phổi và thở ra thật đẹp và ngỏ lời xin cưới em về làm vợ.

Trong khói thuốc thơm quyến rũ làn Sương Khói mùa Đông trên Venedig, Bắc nước Ý, nàng khẽ ho nhẹ, chậm nước mắt (cảm động hay vì khói thuốc lá, chỉ có nàng biết???) và gật đầu.

Gật Đầu tức là O.K là Đồng ý làm vợ tôi...và sẽ sống với tôi trọn đời.... trong Protokoll (Biên Bản) của ông thần AMOR, thần tình yêu ngày hôm đó ngày 29.12.1983, lúc xe duyên cho chúng tôi, chắc chắn sẽ ghi rằng thì là Anh Bùi hữu Tuấn có hôn và hỏi cưới cô Nguyễn thị thanh Ngân..

Cô ấy không nói nhưng gật đầu...tức là O.K.

Và như vậy chúng tôi yêu nhau sau 3 Ngày quen nhau...(quen em chiều ngày 26.12.1983.....hỏi cưới em 29.12.1983... là 3 ngày tức là 72 Tiếng.)

Chúng tôi đến và thương nhau vì dễ hiểu, hai đứa đều là Hướng Đạo, là đệ tử của Anh Bipi ông tổ HƯỚNG ĐẠO trên thế giới.. (tên là Baden Powell, anh sinh năm 1857, tôi sinh 1958, như vậy anh lớn hơn tôi đúng 101 tuổi).Anh Bipi gặp chi.... OLAVE trên một chuyến tàu về New York tháng 01.1912,

anh bị tiếng sét ái tình và hỏi cưới chị.. hai người cưới nhau vào tháng 10.1912..... và lèo lái con Thuyền Hưởng Đạo cho tới lúc chết với 1 mục đích duy nhất : Giáo Dục trẻ em bằng các phương pháp tự nhiên. tạo cho chúng biết phát triển khả năng bằng cuộc sống ngoài thiên nhiên.

Tôi như một lữ khách thấy 1 bông Hoa dại và duyên dáng (là Nàng),,,,,bên rừng thấy cảm mến và lâng lâng , đào bứng Bông Hoa đó Chôm mang về trồng trong nhà ,nặng niu và trĩu mển. Hoa gặp tôi sinh bông kết Trái trong vườn nhà tôi

Em như khách bộ hành đi đường vấp phải 1 cục đá xấu xí, thô kệch (là tôi) tính quăng đi xa sợ những người đi sau vấp phải,...nhưng nàng nghĩ sao đó mang cục đá nọ nần đẩy về để trên đầu tủ và từ đó thương cục đá nọ suốt đời.

Như vậy hai chúng tôi mắc nợ nhau suốt đời.

Tháng tám năm sau 1984 (i như ông tổ Bi Pi ngay xưa) , chúng tôi Làm đám cưới nghèo bên quê nàng trong một giáo đường nhỏ sít và cổ kính, sau đám cưới, chúng tôi đi thẳng đến München và tham dự trại Hè Tự Lực do chi nhánh Đức tổ chức.

Cai Đêm mà một bài hát diễm tả:

Đêm nay mới thật là đêm ai đêm trăng sáng, vào trong vườn CÀ (...uả lôn vườn Trà ..) không được xảy ra vì trong trại Vợ chồng cũng phải ngủ riêng ra 2 Lều tập thể....đêm trăng sáng ấy cả 2 tuần sau mới được sáng trong nhà...

Năm nay Kỷ niệm 35 năm cưới nhau, Tôi có viết tặng nàng 1 bài thơ con cóc nghe hay lắm, tính viết lại đây,nhưng nàng nhỏ nhẹ nói : đây là chuyện INTIME giữa đôi ta anh không nên cho ai biết chỉ để em giữ bài thơ con Cóc đó...cho tới Chết...

Tôi tôn trọng em và không viết đây nhưng cũng ráng viết hai câu ra sau đây :

Ngàn năm lưu luyến tình mình ước,

Thoảng Nụ Hôn Đầu vị táo thơm.

Cũng may hôm đó em ăn kem táo thơm, không ăn kem sầu riêng..vì tôi bị Alergie (dị ứng) sầu riêng...ngậm mùi sầu riêng vào trong miệng là tôi sẽ CHẾT cứng ngắt, khỏi cưới em, và em phải cưới chàng khác.

29.12.2019 kỷ Niệm ngày quen,yêu và hỏi cưới em...

Má ơi đừng gả con xa,
Chim kêu vượn hú biết nhà Má đâu.

Nỗi lòng những người có con lấy chồng, vợ xa Cha mẹ.

Tặng con Gái Út nhân Sinh Nhật 29.

27.12.1990-2919

Cô út nhà tôi cảm tình con ngựa, nhưng hiền như con mèo, tối ngày cứ ỏn ẻn : con thương Ba Má nhiều lắm.

Năm 19 Thi tú tài xong cô thử thể cùng chúng tôi : con muốn học Kinh tế nhưng Uni ở đây Giỗm quá, nên con xin lên Bielefeld học.

Bielefeld, tên nghe quen quen, mở ông Google ra thấy ghi cách remscheid 150 Km, đi xe Hơi Xa Lộ số 43, và số 2 hơn 1 Tiếng.

Hai vợ chồng nhìn nhau...cô lớn học xong đã ra riêng, cũng may làm và ở trong tỉnh chúng tôi...

Cô Út đòi đi học xatôi gỡ gạc, rồi học xong con sẽ về ?? vâng con sẽ về sống với Ba Má đến Già.

Hai vợ chồng nhìn nhau, bà xã như bao nhiêu người mẹ VN muốn con học hành nên người nhưng ít muốn con cái xa mình. Thút thít Bà gật đầu ờ cố xong 3,5 năm thì về. Tôi thì nhắm tính :4 năm Bachelor, 2 Năm Master, chắc là tiêu 7 Năm rồi. rồi cô út sẽ xa nhà ít nhất 7 năm.

Thôi thì chúng tôi cũng phải O.K, cô nộp đơn hai tháng sau giấy gọi, cô lên coi Uni..và O.K chỗ Bielefeld. Con hỏi tôi : Ba Mẹ có tính xin Bafög cho con không??

Thôi Lương Kuli cu ả Ba M á d ư nuôi con rồi nên có lẽ chính Phủ kh ông cho đâu. R ắng mà học xong về sống với ba Má cho vui.

học xong 7 năm có út sẽ về.chúng tôi cứ tin như vậy.

Tới 4 năm xong Bachelor như dự định cô sẽ qua England học Master

rồi sẽ về Remscheid đi làm và sống với ba má, và lấy chồng gần đây.

Một buổi cuối tuần , sau khi thi Bachelor xong cô út về thăm Cha Mẹ nàng cứ đi ra vô khen hoài...Ba ơi Bielefeld và vùng Ost Westfalen đẹp lắm,đẹp lắm.. linh tính của 1 người bố thương con gái rượng cho tôi biết là có chuyện gì....vui, buồn chí mình nàng biết tôi mới nói bà xã điều tra giùm,vì Mẹ vấn để nói chuyện với con hơn Cha.

Bà Xã tôi kéo nàng ra phố đi chơi, ăn uống mất buổi chiều về báo với tôi, rằng thì là đằng sau lưng con bé giờ có một chàng thanh niên hiền lành,không rượng chề và học chung Uni với nó....chúng dự định là học xong sẽ cưới nhau và ở Bielefeld,vì Gia Đình hẳn ở đó....

và dĩ nhiên là nàng sẽ không đi Anh học nữa....và ở lại học Master tại bielefeld, để gần chàng đó...tôi buồn 1,2,3,4,5 Phút.

Đành rằng con gái lớn phải lấy chồng nhưng cũng mong con lấy chồng gần nhà giờ nó lấy chồng xa (có 150 Km thôi,nhưng tôi thấy xa lắm) bảo đâu không buồn.Nhớ tới Di 6 bên vợ tôi lấy Chồng chỉ cách 1 con sông Châu đốc thôi mà 1 năm mới về thăm nhà 1 lần..và câu thơ

má ơi đừng gả còn xa,

chim kêu vượn hú biết nhà má đâu?

bắt đầu ám ảnh tôi.

Vợ chồng ra vô buồn với vợ, nhưng chúng tôi không nặng nhẹ với con gái gì cả, vì chúng tôi lúc nào cũng tôn trọng ý kiến, quyết định đúng đắn của con .khi mà mình thấy không có hại gì cả.

Tôi có anh bạn già con Gái lấy Chồng xa bên Thụy Sĩ cách 600 Km...1 năm gặp con và cháu Ngoại vài lần...

Có anh kia con Trai lấy vợ bên Dresden (Miền Đông nước Đức cũng cách 600 Km) anh nói mỗi lần đi thăm Cháu Nội cũng trần ai....mất 1 buổi cuối tuần.

Và chúng tôi an ủi với nhau 150 Km...nhẹ lắm bà con ơi.

Những tình cảnh đau thương đó dạy cho tôi rằng thì là nếu có chữ tình trong đó,con cái sẽ bye bye Cha mẹ nhanh lắm...

Bà xã thấy tôi buồn mới cười và nói với tôi : đây là Quả Báo từ trời ông thấy không...ngày xưa ông lôi tôi ra khỏi Italien,cách 1500 Km về Đức sống với ông... giờ có thằng khác lôi con gái ra khỏi Remscheid...huề....

Tôi Giật mình thấy đúng rồi, vì cách nay 30 năm tôi đã tán bà ấy bên Italien, dự dõ bà ấy đã bỏ cha mẹ,chị em, bỏ cái Job thơm tho,lôi bà ấy ra khỏi nước Italien khí hậu nắng ấm và nghe lời tôi về Đức sống với tôi1 thằng nghèo nản trong số hơn 10.000 anh tị nạn VN trên đức khá hơn tôi.....đúng là quả báo....

Và rồi tôi cũng phải chấp nhận cho con gái út sống ở Bielefeld, học xong chờ lấy chồng xa nhà.

Có những lúc mùa Động tuyết rơi mịt mù nhớ đến con ở vùng đó

tuyết cũng nhiều mà thương con..mỗi khi bà xã làm món ăn ngon, Cha Mẹ nhớ đến con bé sao không được về ăn, để cho cô chị ở gần đây hưởng hết.

Mỗi mùa thu nhìn lá vàng rơi, nhớ tôi còn bé mùa này hay đi nhặt trái Castanien về làm vòng...và cho thú ăn...

Mùa hè cắm trại cho thiếu Nhi trong vùng không có con gái phụ trong ban Huynh Trưởng, thiếu những Idee thật hay của con bé tôi buồn lắm...

Giờ thì con theo tình mới dự định sống ở xa....bỏ Cha Mẹ già....

Sau đám cưới cô con gái lớn, chàng bồ nó một hôm trời đẹp trời nó quì xuống trước mặt nó trên 1 Lậu đài cổ, lòi 1 chiếc nhẫn ra hỏi cưới nó,,,,,nó mừng rỡ nói Yes...nó gọi đt về báo Ba mẹ, chúng tôi cũng mừng vui cho con từ nay sẽ có đôi sống hạnh Phúc....nhưng trong tận cùng cõi lòng tan nát của tôi, tôi vẫn thường coi nó như còn nhỏ lắm. và sẽ cố gắng rủ rê cho Hai vợ chồng nó về Remscheid sống gần chúng tôi (hy vọng MONGMANH lắm) ...để những lúc sau này có Cháu Ngoại, (như con gái của cô Cả ...) tôi sẽ được gần cháu hằng tuần nưng niệ hôn hít Cháu và sau này khi Cháu lớn ,khi tôi về Hưu sẽ dắt cháu đi Học.

Ngày Đám cưới cô út lúc dẫn nó lên bàn thờ giao cho thằng chồng nó , tôi buồn lắm...vì cô đã hứa với Cha Mẹ : học xong con sẽ về sống với Cha mẹ tới già...giờ thì cô theo chồng mới , bỏ Cha Mẹ sống 1 mình...trong lòng tôi lúc đó tôi khóc 1 mình: vui, buồn lẫn lộn. có ai thấu chăng nỗi lòng kẻ có con Gái lấy chồng xa xăm.

(Bafög là tiền chính Phủ Đức phát cho các Sinh Viên trên Uni, mỗi tháng từ 500-650 € tùy theo mức lương của Cha Mẹ , sau khi học xong chính phủ xin lại mỗi tháng 30€, và nếu trả được Max là 6.00€ tiền cho....tức là nếu lãnh 7 năm thì sẽ phải trả lại 1 Năm. Hồi mấy chục năm trước, tiền này cho không, biểu không..nên hồi đó có những Anh Chị Sinh viên già cả trên 30-40 tuổi , có anh chị có 2,3 đứa con, râu ria xồm mà vẫn tà tà lãnh tiền Bafög suốt nửa cuộc đời....chính phủ nỡ giận ban luật lại gắt gao hơn cho chúng chịu học)

Cũng may tiền UNI khỏi đóng gì cả vì ở xứ Đức này đi Học Chuà, mỗi Semester (6 Tháng) chỉ đóng 329€ cho vé Xe Lửa, Bus, Xe điện Ngầm cho toàn Tiểu ban NRW rộng mênh mông, trong toàn Semester.....me kiếp chúng sông sướng quá bởi đâu chính phủ cứ đê đâu chúng tôi bắt đóng Thuế, tôi cứ làu bàu như vậy.

Tôi trả lời là tiền Lương Kuli của Ba và lương của Má cộng lại dư sức nuôi hai đứa đi Uni, nhưng nay còn có 1 đứa thì miễn xin, con coi xài bao nhiêu thì báo cho Ba Mẹ biết,, đừng hà tiện quá..

Nàng Ngồi nhắm tính coi giá cả trong cư xá Sinh viên, nói cho con xin 400 € hằng tháng.

Bà xã tôi nhỏ nhẹ: sư cô.. 400 €, mượn nhà 200€ còn 200 € cô húp Cháo mà sống à, thôi cho con 500€,thiếu thì xin thêm. Con bé rưng rưng, vâng cảm ơn Ba Má và con học xong sẽ về nhà.

Vâng con bé tiết tiết kiệm và thương Ba Ma lắm.

Chờ con lên d

ọn vô cư xá SV thấy 2 cô con Gái sông trong 1 Hồ mỗi người 1 Phòng, phòng tắm

Nhà bếp riêng, hằng ngày chúng ăn ở Kantine, cuối tuần thì về nhà thăm Ba Má và ăn và mang đồ ăn VN lên. chúng tôi yên tâm.

Tôi cứ an tâm 7 năm sau con Út sẽ về.

4 Năm Sau Học Bachelor xong, như dự định sẽ qua England (Anh) học Master tiếp, nhưng 1 ngày đẹp trời cuối tuần về nhà chơi, cứ đi ra vô nói với tôi : Ba ơi Bielefeld đẹp lắm, không như Remscheid mình.

Cũng may tiền UNI khỏi đóng gì cả vì ở xứ Đức này đi Học Chuà, mỗi Semester (6 Tháng) chỉ đóng 329€ cho vé Xe Lửa, Bus, Xe điện Ngầm cho toàn Tiểu ban NRW rộng mênh mông, trong toàn Semester.....me kiếp chúng sông sướng quá bởi đâu chính phủ cứ đè đâu chúng tôi bắt đóng Thuế, tôi cứ làu bàu như vậy.